

www.kerkinood.be

Vestingen voor
God, bolwerken
van gebed bouwen
– ook vandaag.

“De cultuur van barmhartigheid vormt zich in het standvastig gebed, in de bereidwillige openheid voor de werking van de Heilige Geest, in de vertrouwdheid met het leven van de heiligen en in de concrete nabijheid tot de armen.”

**Paus Franciscus,
apostolische brief ‘Misericordia et Misera’**

Goede vrienden,

Informatie, gebed en actie is de driepoot waarop de volledige missie van *Kerk in Nood* steunt. Het gebed vormt het middelpunt van die missie. Gebed vormt informatie om tot verkondiging en maakt van actie een werk Gods. Tot de eerste projecten van *Kerk in Nood* die pater Werenfried in het leven riep, behoorden de ‘vestingen voor God’, de kloostergebouwen langs het IJzeren Gordijn die vooral door het gebed de toekomstige hulp voor de Kerk in het communistische Oostblok voorbereidden en mogelijk maakten.

De gebedsstrijd moet aan elke andere strijd voor gerechtigheid en vrede voorafgaan. Alleen wanneer wij de strijd om het gebed winnen, zullen wij alle andere gevechten in de wereld, ook in ons persoonlijk leven, winnen. Vaak hoort men het gezegde: “Alleen bidden helpt nog”. Hoe waar is dit! Vooral wanneer wij de moed bijeenrapen om te bidden in plaats van in wanhoop te vervallen door de situatie van ons leven en van de wereld. Dit gezegde stelt God echter wel in een slecht daglicht. Bidden mag immers niet de “ultima ratio” zijn, met andere woorden de laatste uitweg. Bidden moet de “prima

ratio” zijn, dus het begin, het eerste wat we doen.

Bidden verandert de wereld. Het betreft God bij het gebeuren, dankzij onze vrije wil. Het gebed vertegenwoordigt een geweldige kracht. Het kan zelfs de natuurwetten buiten spel zetten en elke hindernis bedwingen. Door te bidden hebben we deel aan Gods almacht. Iemand die bidt en betrokken is op de lopende zaken verandert de gebeurtenissen in de wereld. Als in de wirwar van de

Alleen wanneer wij de strijd om het gebed winnen, zullen wij alle andere gevechten winnen.

destructieve machten de bidder zijn opwachting maakt, gaat de Goddelijke genade een rol spelen. God laat zich echter niet gewoon maar vragen om in te grijpen. Door het gebed wil Hij ons ook de waardigheid van het medeauteurschap verlenen.

Bidden is geen ontspannende bezigheid. Bidden kan bijzonder inspannend en vermoeiend zijn. Hoe meer wij echter bidden, des te meer vreugde het gebed ons geeft. De heilige Teresa van Avila verzekert ons: bidden verheft de ziel op een eenvoudige manier tot God, zorgt ervoor dat wij vaak

met Hem in gesprek treden, dat wij een innige vriendschap opbouwen met Hem, die ons oneindig liefheeft. Wie zo bidt, wordt zelf anders, in zijn wezen en in wat hij doet. Ik kan niet in alle ernst voor vrede bidden en tegelijk niets voor de vrede doen. Ik kan niet voor mensen bidden die honger lijden en in de ergste nood verkeren maar tegelijk alles zijn gang laten gaan. “Zou het niet dwaas zijn”, zei de stichter van *Kerk in Nood*, “om de genade Gods af

te smeken, zonder dat men bereid is om mee te werken aan die genade?”

Goede vrienden, met uw hulp mogen wij ook vandaag wereldwijd vele vestingen voor God, vele bolwerken van gebed bou-

wen. Vooral in de contemplatieve kloosters strekken de zusters en broeders net als Mozes onvermoeibaar hun handen ten hemel en vechten in het gebed voor ons. Laten wij ruimte scheppen voor God in ons leven. Hij wacht 24 uren per dag op ons.

In dankbaarheid zegen ik u

P. Martin Maria Barta

P. Martin Maria Barta
Geestelijk Assistent

Bidden, naaien, strijken, planten en opnieuw bidden: de slotzusters van Brestovsko hebben een drukke dag.

Door de hemel gezonden

“Ik moet niet alleen af en toe bidden, wanneer ik er toevallig zin in heb. Neen, Jezus zegt: altijd bidden, zonder ophouden.”

Altijd bidden – voor de 21 trappistinnen in het klooster van Onze-Lieve-Vrouw van Murhesa (Congo) is dit woord van paus Franciscus het motto van hun leven en tegelijk hun dagelijks programma. Het gebed is het belangrijkste. Hier in de streek rond Bukavu hebben ze veel leed, plundering en moord gezien en zelf meegemaakt. Maar ze weten: “Gebeden bereiken Gods hart. We mogen er zeker van zijn dat er geen overbodige of nutteloze gebeden bestaan; geen enkel gebed is verloren.” (Benedictus XVI). Daarom verliezen ze de hoop niet. Ook nu, op een moment dat de oorlog wat luwt, willen ze opnieuw beginnen en, zoals zuster Hortense schrijft, “onze kleine ambachten” hervatten. Het gaat onder andere om het fok-

Oase van vrede te midden van een oorlogsgebied: de trappistinnen van Murhesa.

ken van konijnen, het gieten van kaarsen, de bijenteelt, het maken van zeeproducten, breien. Daarvoor hebben ze al enkele machines. Het ontbreekt echter aan voorraadruimtes en werkplaatsen. Vooral deuren en vensters zijn duur, maar ook de ijzeren balken en de fundamenteën overstijgen bij verre wat ze zelf kunnen bijeenkrijgen. We helpen hen met **42.600 euro**. De jonge zusters zullen de handen uit de mouwen steken en voor hun levensonderhoud werken. Bovendien hebben ze geneesmiddelen nodig voor de oudere zusters en moeten de jongere een opleiding krijgen. Ook die bestaanshulp (**20.500 euro**) is voor zuster Hortense “door de hemel gezonden”. Daarvoor hebben ze gebeden. Bij nader inzien moeten we echter zeggen: de zusters werden door de Voorzienigheid gestuurd.

Naaien, hosties bakken, wieden en planten – de clarissen in Brestovsko (Bosnië-Herzegovina) moeten elke minuut benutten om in hun levensonderhoud te voorzien. De zusters werken veel, helpen hun talrijke bezoekers, maar nog meer dan dat bidden ze. Voor hen is een uitspraak van paus Franciscus alledaagse werkelijkheid: “Het geloof is geen theorie, geen filosofie, geen idee: het is een ontmoeting. Een ontmoeting met Jezus.” Die ontmoeting beleven ze ondanks de benarde

Licht voor de wereld: kaarsen verpakken in het klooster van de trappistinnen.

toestand, want het land lijdt nog altijd onder de gevolgen van de oorlog. Daarom konden ze ook het tweede deel van het klooster niet voltooiën. De ruwbouw staat er, maar de kamers zijn leeg en ook de badkamers zijn nog niet afgewerkt. Ze hebben de kamers nodig omdat nog altijd jonge vrouwen in het klooster willen intreden en deel willen uitmaken van de orde. De eenvoudige inrichting – een tafel, een stoel, een kast, een bed en een kruisbeeld – kunnen ze nog betalen. Daarbij komt echter de verwarming. Om de kosten ook in de toekomst laag te houden, is het de bedoeling daarnaast een kleine installatie voor zonne-energie te plaatsen. “Nederig verzoeken wij u om hulp”, schrijft zuster Hijacinta. We hebben hen **20.000 euro** beloofd. De ontmoeting met Jezus mag ook voor ons geen grauwe theorie zijn. ●

Niets gaat verloren

“De werken van barmhartigheid zijn handwerk”, schrijft paus Franciscus. Nergens wordt dat zo concreet duidelijk gemaakt als bij de zusters in de wereldwijde dienst aan mensen. Ze bieden “ruimte aan de vindingrijkheid van de barmhartigheid”, ze zijn het gezicht en de handen van onze Moeder de Kerk.

Het handwerk van de barmhartigheid dat de zusters van de liefde van Jezus en Maria (SCJM) in **Pakistan** uitoefenen, is vooral op de hulp aan meisjes en jonge vrouwen gericht. Maatschappelijk gezien hebben vrouwen bijna geen rechten in dit corrupte land dat door mannen beheerst wordt, en zeker niet wanneer ze Christen zijn. Niet zelden worden ze seksueel lastiggevallen of zelfs verkracht. Voor de rechtbank maken ze geen schijn van kans en vaak worden ze na een verkrachting of een gedwongen huwelijk met een moslim ook door hun eigen familie in de steek gelaten. Een mogelijke uitweg uit die discriminatie is onderwijs. Daarvoor zorgen de zusters. Ze nemen de armste van de armste meisjes op, wezen en straatkinderen, meisjes tussen vier en 16 jaar oud. Ze geven hun in het klooster van het Heilig Hart in Lahore een nieuwe thuis. Nu hebben ze echter zelf hulp nodig. Hun karige middelen worden gependend aan geneesmiddelen voor de tien oudere zusters. Ze moeten echter ook de kleine badkamers renoveren, want het druppelt overal en de buizen in het 80 jaar oude gebouw zijn doorgeroest. Uiteraard

Pakistan: onder de vleugels van de zusters in Lahore.

hebben de geneesmiddelen voor de bejaarde zusters tussen 75 en 95 jaar oud voorrang en voor beide zaken is er geen geld. Wij hebben **10.000 euro** voor de reparaties beloofd.

Ook in Latijns-Amerika, Oost-Europa en Afrika zijn talrijke zusters door het harde bestaan in dienst van de barmhartigheid aan het einde van hun leven uitgeput. Voor het handwerk van de barmhartigheid wordt er echter geen pensioen uitgekeerd. Ze klagen niet, ze dragen de last van hun laatste jaren met vreugde. “De barmhartigheid schenkt vreugde, omdat het hart zich voor de hoop op een nieuw leven openstelt” (Paus Franciscus). Een leven lang hebben ze de harten van de anderen voor de hoop geopend, nu hopen, bidden en werken ze in de moederhuizen van hun congregaties in Bolivia, Peru,

Argentinië, Ecuador, Brazilië, Kameroen, Rwanda en Nigeria. Ze zetten hun dienst voort, alleen is dit op een andere manier. Jongeren nemen de catechese, de jeugdpastoraal, de liturgische diensten, de ouderen- en ziekenzorg, het onderricht aan scholen, de verzorging van weeskinderen en gehandicapten, de boekhouding van de parochies, de voorziening met geneesmiddelen en het werk in poliklinieken op hun schouders, om nog maar van de troost te zwijgen die ze vaak alleen door hun aanwezigheid al schenken. Al die diensten van liefde zouden niet mogelijk zijn zonder de bestaanshulp die wij hun dankzij uw gulheid kunnen geven. Vaak is het net genoeg om te overleven. En als er toch iets overschiet, dan geven ze het door aan de armen. Niets gaat verloren in deze onderneming van liefde. ●

Congo: onderzoek wegens ondervoeding – En Hij zette een kind in hun midden.

Peru: op bezoek bij ouderen – Waar er twee in Mijn naam bijeen zijn.

Argentinië: catechese op het platteland – Laat de kinderen tot Mij komen.

Altijd openstaan voor de nood

Eerst dankten ze God in de kapel voor het afgelopen studiejaar. De volgende dag ontvingen drie seminaristen de priesterwijding en een andere de diakenwijding. Pater Roman, de rector van het pries-

terseminarie in Grodno (Wit-Rusland) schreef u een brief. Daarin vertelt hij "met immense dankbaarheid" hoe de 33 seminaristen, die u met 19.800 euro opleidingshulp hebt ondersteund, naast hun studies ook bejaardentehuizen, weeshuizen en instellingen voor gehandicapte kinderen bezoeken. Eén van de diakens werd voor één jaar aan Brazilië uitgeleend en een andere aan Kameroen om de arme kinderen daar over Jezus te vertellen. "Elke dag bidden wij voor Kerk in Nood." Onze hulporganisatie is voor hen "de levende getuigenis" dat de priester in zijn dienst altijd moeten openstaan voor zowel de materiële als de geestelijke nood van de mensen.

**Johannes
Baron
Heereman,
Uitvoerend President**

Goede vrienden,

Onze hulporganisatie groeit razendsnel. In de afgelopen drie jaar hebben zes nieuwe nationale kantoren hun deuren geopend. Men zou kunnen zeggen dat de reden daarvoor is dat ook de nood alsmaar groter wordt. "De tijd is uit zijn voegen", een citaat uit Hamlet dat we tegenwoordig steeds vaker lezen. Wij scheppen gerechtigheid niet met geweld en wraak, maar met liefde en wij genezen dankzij uw gulheid.

Uw vrijgevigheid blijkt niet alleen uit het grotere aantal giften. Pater Werenfried zei vaak na zijn preken met de miljoenenhoed in handen dat hij het ingezamelde geld graag zou teruggeven indien één van de jonge mensen bereid zou zijn God een leven lang te dienen. Gods oproep tot een godgewijd leven als priester, monnik of zuster of tot maagdelijkheid als leek kan door geld, goud en aardse schatten niet worden vervangen. Pater Werenfried wist dat deze hulporganisatie dankzij uw gulheid omstandigheden creëert, waarin dergelijke roepingen kunnen worden herkend en beleefd. Daarom is elke euro voor Kerk in Nood meer dan een bijdrage voor de financiering van een project. Daarmee brengen wij de tijd terug in zijn voegen, de voegen van het Rijk van Christus. Het klinkt vergezocht. Maar toch is het zo. Bedankt.

Nood, liefde en dankbaarheid – Uw brieven

Want aan hen behoort het Rijk Gods

Ik dank God voor de kans die ik krijg om samen te werken met uw hulporganisatie die de heldhaftige – noodlijdende en vervolgd – christelijke Kerk helpt, want aan haar behoort het Rijk Gods zoals Jezus in zijn Bergrede heeft gezegd. Ik draag ze in mijn hart en verplaats mij in haar toestand. Zou ik zo moedig zijn? Ik bid altijd voor haar bevrijding en haar moed.

Een weldoener uit Portugal

toont ... en een manier waarop Hij mij een mogelijkheid biedt om Hem te dienen, wanneer zo vele andere deuren gesloten lijken te zijn.

Een weldoener uit de USA

Gaan waar niemand naartoe gaat

U gaat waar anderen niet heengaan en geeft waar niemand anders geeft. Moge God uw werk duizendvoud zegenen.

Een weldoener uit Australië

Het grotere geheel

Ik ben telkens weer heel blij als ik Echo der Liefde in de bus krijg, omdat hij mij aan mijn band met de Wereldkerk herinnert. De Echo toont mij het grotere geheel! De meeste verhalen gaan over mensen die in grote nood verkeren. Kerk in Nood is zeker een manier waarop God hen Zijn liefde

Interessante inzichten

De informatie over Kerk in Nood heeft ons interessante inzichten gegeven in de talrijke verschillende acties van uw wereldwijde hulporganisatie. Als Christen verheugen wij ons over deze indrukwekkende voorbeelden van geleefd geloof.

Een weldoener uit Duitsland

Giften: op rekening IBAN: BE91 4176 0144 9176 en BIC: KREDBEBB van Kerk in Nood | Oostpriesterhulp vzw, Abdij van Park 5, 3001 Leuven - tel: 016 39 50 50 - fax: 016 39 50 60 - e-mail: info@kerkinnood.be

U kan genieten van vrijstelling van belastingen op giften gestort in de loop van het jaar en waarvan de som minstens € 40,- bedraagt, indien u stort op rekening IBAN: BE11 4176 0100 0148 en BIC: KREDBEBB van onze zusterorganisatie Hulp en Hoop vzw. Uw gift wordt dan gebruikt voor onze sociale projecten in ontwikkelingslanden. De fiscale attesten worden in de loop van het volgende jaar verstuurd.

Redactie: Jürgen Liminski

Verantwoordelijke uitgever:

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe – Postfach 1209, D-61452 Königstein – In België: Uma Wijnants, Abdij van Park 5, B-3001 Leuven – P608135 – De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae – ISSN 0252-2543 - Printed in Belgium

www.acn-intl.org